

Възложител на обществена поръчка е обжалвал пред Върховния административен съд решение на Комисията за защита на конкуренцията, с което е отменен акт за класиране на участници и е определен изпълнител на обществена поръчка.

Срещу същото решение е подадена жалба и от търговско дружество, жалбоподател пред КЗК. С тази жалба решението е обжалвано в частта, с която процедурата е върната за ново разглеждане от етапа преценка за съответствие на техническото предложение с изискванията на възложителя.

С жалба, подадена на 06.06.2011г. пред Комисията за защита на конкуренцията, е оспорена заповед на министъра на здравеопазването за класиране на участници и определяне на изпълнител на обществена поръчка. С обжалваното решение КЗК е приела, че възложителят неправилно е отстранил участник във възлагателната процедура на основание чл.70, ал.3 от ЗОП. В откритата процедура за възлагане на обществена поръчка до оценка са допуснати две оферти, като предлаганата цена в едната оферта е била с 30% по-ниска от тази на другата допусната оферта. Комисията за защита на конкуренцията е приела, че няма основание за изиждане на обосновка по чл.70, ал.1 от ЗОП и съответно не е било налице основанието за отстраняване на жалбоподателя по чл.70, ал.3 от ЗОП. По тези доводи обжалваното решение на възложителя е отменено и процедурата върната за ново разглеждане от етапа преценка за съответствие на техническото предложение с изискванията на възложителя.

В производството пред Върховния административен съд възложителят възразява по отношение на правните изводи на КЗК и иска отмяна на решението.

Търговското дружество – участник в процедурата, излага доводи за незаконосъобразно определяне на етапа, от който следва да продължи процедурата след връщане на преписката на възложителя.

1. Какъв е реда за обжалване на актове на възложители на обществени поръчки?
2. Кои актове на възложители подлежат на контрол пред КЗК – срокове за обжалване, легитимирани лица?
3. Какви са правомощията на Комисията за защита на конкуренцията при разглеждане на жалби срещу актове на възложители?
4. Пред кой съд се обжалва решението на Комисията за защита на конкуренцията?

Върховен административен съд

2011 г. 06 юни

С. С. С.

5. Кои са страните в производството пред съда при обжалване на решение на Комисията за защита на конкуренцията?

6. Правни изводи по жалбите, с които е сезиран Върховния административен съд – допустимост, основателност.

С обжалваното съдебно решение Административният съд е отменил Заповед № 1/10.01.2009 г. на Областен управител, с която на основание чл. 80, ал. 1 от Закона за държавната собственост (ЗДС) е разпоредено изземването от "М" ООД на недвижим имот кафе -аперитив - частна държавна собственост с идентификатор № 012.34.56, описан в АДС № 78/1999 година. Към момента на издаване на заповедта имотът е бил отдаден под наем от "М" ООД на ЕТ „Прогрес – И. Петров“.

В жалбата си до административния съд "М" ООД е посочил, че владее имота повече от 10 години, за установяването на което обстоятелство е поискал събирането на гласни доказателства.

Първоинстанционният съд е уважил искането за разпит на свидетели, които установили, че действително имота се владее от дружеството от 1998 г.

Съдът е уважил жалбата като е отменил заповедта. За да постанови този резултат е приел, че при твърдяната от страните конкуренция на материални права върху имота, е налице нарушение на чл.35 от АПК, а именно административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата относно собствеността върху спорния обект – преди да изземе имота не е доказал по безспорен начин, че имотът е държавна собственост и че се владее от оспорващия без правно основание. Приел, че претенциите относно собствеността върху горепосочения имот следва да се разрешат по общия исков ред и едва след това, ако са налице предпоставките на чл.80, ал.1 от ЗДС, е следвало да се пристъпи към издаването на съответната заповед.

Решението е съобщено на страните на 11.01.2010г.

Подадена е по пощата касационна жалба от Областния управител, действащ чрез процесуален представител юрисконсулт Георгиев, на 22.01.2010г.-петък, и е постъпила в първоинстанционния съд на 26.01.2010г. – вторник. В касационната жалба се твърди единствено, че обжалваното съдебно решение е незаконосъобразно, поради което се иска отмяната му и решаване на спора по същество и присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Към жалбата не са приложени никакви други документи.

Съдебно решение № 1/10.01.2009 г. на Областен управител

Първоинстанционният съд още същия ден е постановил определение, с което е прекратил производството по касационната жалба като просрочена. Определението е обжалвано на следващия ден от юрисконсулт Георгиев. Претендира се отмяната му и присъждане на разноски.

ВЪПРОСИ:

1. Като касационна инстанция преценете и обосновайте допустимостта и основателността на частната жалба и постановените съответния диспозитив.
2. Има ли и ако ДА - кои са нередовностите на касационната жалба?;
3. Подлежат ли на отстраняване и ако ДА - как? ; Кой съд следва да администрира този процес и каква е процедурата;
4. При положение, че касационната жалба е допустима, кои страни следва да се призоват пред касационната инстанция?;
5. Към кое от основанията по чл.146 АПК се отнася констатираната в решението на първоинстанционния съд незаконосъобразност?
6. Правилно ли е решението на първоинстанционния съд, ако да – мотивирайте се защо, ако не – мотивирайте се защо?;
7. В резултат от отговора по въпрос №6, напишете диспозитива на решението на касационната инстанция.

Иванов заемал длъжността старши експерт в отдел „Европейски програми“ в министерство. По длъжностна характеристика негово задължение било да извършва контрол на изпълнението на сключените договори с фирми, които се финансирали със средства от ЕС, след което се изплащали сумите по договорите.

Същият подал в законоустановения срок декларация по чл.12 т.1 и т.2 Закона за предотвратяване и разкриване на конфликт на интереси (с настоящо заглавие Закон за предотвратяване и установяване на конфликтна интереси (ЗПУКИ), в които не отразил наличие на конфликт.

През месец май 2010 г. била извършена проверка на дейността на отдела, в който работел Иванов, при което било установено, че в две от фирмите, които били сключили договор с министъра, по програми финансирани от ЕС и съответно проверявани от Иванов, съдружник била Петрова, живееща на съпругески начала със сина на Иванов.

По повод на тази констатация от служители на министерството била извършена проверка за конфликт на интереси по отношение на Иванов.

Служителят бил запознат с резултата от проверката, като му била дадена възможност да даде обяснения по констатациите. Въз основа на това било прието, че по отношение на Иванов е налице конфликт на интереси при изпълнение на служебните му задължения по изпълнението на договорите от тези две фирми.

На 01.06.2010 г. доклада бил представен на министъра, който на 10.06.2010 г. постановил решение, с което установил наличие на конфликт на интереси по отношение на служителя в министерството Иванов и въз основа на него издал заповед №1/10.06.2010 г., с която прекратил служебното му правоотношение на основание чл.107 ал.1 т.8 ЗДСл.

Иванов обжалвал решението и заповедта на министъра пред ВАС.

Въпроси:

1. Иванов попада ли в категорията лица, заемащи публична длъжност?
2. Законосъобразно ли е извършена проверка за конфликт на интереси по отношение на Иванов в министерството?
3. Кой е компетентният орган да установи конфликта на интереси в случая?
4. Налице ли е конфликт на интереси? Обосновайте изводите

Иванов
10.06.2010
10.06.2010

5. Законосъобразна ли е издадената заповед за прекратяване на служебното правоотношение на Иванов?

6. Какво следва да бъде решението на съда?
